

Fibi Sándor

Katedra Napok

– immár huszonnegyedik alkalommal...

A hivatásukat szerető pedagógusok közül mintegy ötvenen fogadták el a Katedra Alapítvány meghívását, és találkoztak október 22-én az immár huszonnegyedik alkalommal megrendezett Katedra Napokon. A rendezvény központi témája valóban nagyon elgondolkodtató, időszerű és oktatásügyünk jövője szempontjából kiemelkedő fontosságú volt, ugyanis a pedagógus szakmát, annak méltóságát elemeztük, múltját, jelenét és jövőjét vitattuk meg kimondottan őszinte szavakkal. A Katedra Alapítvány elnökének, Dr. Németh Margitnak az ünnepélyes megnyitója után Fibi Sándor, a tanácskozás elnöke Pintes Gábor docensnek, a Nyitrai Konstantin Filozófus Egyetem Pedagógiai Kara tudományos dékánhelyettesének adta át a szót, aki *A pedagógusmesterség jövőképe* c. előadásában részletesen elemezte azokat a tényezőket, amelyek már napjainkban is hatással vannak a pedagóguspálya iránt érdeklődő fiatalok végleges döntésére, a pedagógushivatás méltóságának tudatosítására vagy éppen e fontos szempont lebecsülésére. Takács Zoltán magyar-történelem szakos nyugalmazott magyarországi tanárkollégánk gondolatokat ébresztő előadásában több évtizedes tanári pályájának tapasztalatait osztotta meg a jelenlévőkkel. Hangsúlyozta, hogy a sikeres pedagógus egyik ismérve az a tény, hogy munkája során szinte minden helyzetben következetesen tudatosítja szakmájának méltóságát, még akkor is, ha mindennapi munkája során lényegében nem érzi azt, hogy az ő tevékenysége, hivatása társadalmilag fontos. Urbán Péter, PhD. a TANDEM nonprofit társulás szakembere gyakorlati példákkal tette szemléletesebbé a pedagógus szakma belülről fakadó méltóságát és az esetleges tanári kiegészítésének lehetőségeit.

Az előadásokat követő vitában szinte törvényszerűen kitértünk azoknak az aktuális politikai és társadalmi kérdéseknek a megvitatására is, amelyek napjainkban szinte

determinálják az iskola és a pedagógus társadalomban elfoglalt helyét, a pedagógusi munka anyagi és társadalmi megbecsültségét, valamint az iskolai nevelés és oktatás hatékonyságát. A felszólaló kollégák is bírálták a jelenlegi helyzetet, mely szerint az oktatásügyben napjainkban nagyon kevés lehetőséget látunk arra, hogy a sajátos, egyedi oktatási programmal dolgozó, önálló pedagógiai arcúval rendelkező autonóm iskola és abban a kreatív, az autonóm pedagógus újra elérendő célként jelenjen meg a mindennapi pedagógiai gyakorlatban, sőt újra időszerűvé és általánossá váljon a létjogosultsága, hiszen szinte teljesen eltűnt a reform, az alternatív irányzat, amelynek a helyét átvette az uniformizált oktatást eredményező központi irányítás vasmarkúsága. Ebben a jelenlegi helyzetben különösen veszélyes azon pedagógusok viszonylag passzív hozzáállása, akik ahelyett, hogy határozott magatartással tiszteletet vívnának ki munkájuk máltósága iránt, inkább belesüllyednek az önsajnálatba...

Rendezvényünk további részében értékeltük a lapunkban meghirdetett *A legkreatívabb iskolai rendezvény* című pályázatot (ennek részletezése a következő cikkben található), illetve átadásra került a felvidéki magyar pedagógusok szakmai munkáját értékelő egyik legmagasabb elismerés, a Katedra-díj. A Katedra Alapítvány a beérkezett kilenc javaslatból a zenei tehetségek rendkívül sikeres felkarolásáért elismerő oklevéllel jutalmazta Páko Máriát, a Rimaszombati Speciális Iskola asszisztensét, a Katedra-díjat pedig Zahoran Judit kolléganő, az érsekújvári Czuczor Gergely Alapiskola pedagógusa vehette át kimagaslóan sikeres pedagógiai munkájáért. A díjazottak laudációját – melyet Sebők Attila, a rimaszombati Tompa Mihály Református Gimnázium igazgatója, illetve Novák Mónika, a Czuczor Gergely Alapiskola igazgatónője adott elő – és a velük készített beszélgetéseket e számunkban és a januári számban közöljük.